Ч. 192. Субота 11 вересня (29 серпня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Дальші конференциї угодові. — Реформа виборча на Буковині. — Мемориял босаньских Русинів.

Дотеперішні конференциї бар. Бінерта з послами не принесли ніякої зміни. Вчера конферував бар. Бінерт з пос. Перґельтом а в конференциї брав участь також міністер-земляк др. Штайнер. По полудни конферував бар. Бінерт через три години з чеськими аґрариями а ті сказали, що не згодять ся на то, щоби Німці діставали нагороду за то, що перестануть робити обструкцию. Они заявили, що коли сойм уконституує ся, то они готові розпочати в соймі конференциї з німецкими послами.

Що до справи скликаня ческого сойму, то „Narod. Listy" доносять, що сойм буде на всякий случай скликаний — чи конференциї доведуть до якогось успіху чи ні. Противно знов доносить „Кореспонденция Центра", котра каже, що бар. Бінерт лиш в тім случаю скличе ческий сойм, коли буде мати запоруку, що не буде обструкциї.

Як доносять з Відня, конферував бар. Бінерт вчера з міністром справ внутрішних; предметом нарад були предложеня правительства о ческій ординациї краєвій і проект закона в справі поділу Чехії на округи національні.

Проект буковиньскої ординациї виборчої виготовлений бар. Гормузаким постановляє: Для вибору послів з кляси великої посілости єсть ціла Буковина одним округом виборчим а Чернівці місцем вибору. Виборчу міску курию творять: 1) один волоский виборчий округ з волоскими виборцями з Радівців, Ґурагумори, Кімполюнґа, Кіцманя, Серету, Сторожинця, Сучави і Вижниці; 2) один руский виборчий округ з рускими виборцями з Вижниці, Ґурагумори, Кімполюнґа, Кіцманя, Радівців, Серету, Сторожинця і Сучави. (Німецкі і жидівскі виборчі округи ще не є означені в проекті бар. Гормузакого). Місто Чернівці (§. 5), яке само для себе творить один виборчий округ, є заразом місцем виборів для всіх національних виборчих тіл сего округа.

Торговельна і промислова палата в Чернівцях вибирає трох соймових послів — творить один виборчий округ.

Волоскі виборчі округи творять повіти: 1) Боян, Чернівці, Кіцмань, Путилів, Садаґура, Серет, Станівці, Вашківці, Вижниця, Заставна з місцем головного вибору в Сереті; 2) Сторожинець; 3) Радівці-Селетин з головним місцем вибору в Радівцях; 4) Сучава; 5) Ґурагумора Солка з головним місцем вибору Ґурагумора; 6) Кімполюнґ-Стульпікани з головним місцем вибору в Кімполюнґу; 7) Дорна-Ватра.

Рускі виборчі округи творять повіти: 1) Вижниця; 2) Сторожинець, Дорна-Ватра, Ґурагумора, Кімполюнґ, Путилів, Радівці, Селетин, Солка, Стульпікани з головним місцем вибору в Сторожинци; 3) Чернівці, Садаґура, Боян з головним місцем вибору в Чернівцях; 4) Серет, Сучава з головним місцем вибору в Сереті; 5) Кіцмань; 6) Вашківці, Станівці з головним місцем вибору в Вашківцях; 7) Заставна.

Польский виборчий округ обіймає Поляків всіх міст і судових повітів в краю.

Право голосованя і вибору в міскій куриї мають ті, що платять найменше 5 кор. безпосередних реальних податків, або найменше 10 кор. особистого податку, вкінци ті, що мають на се відповідну собисту кваліфікацию. В куриї сільских громад виборче право мають покликані до сего громадским законом, які платять найменше 2 кор. безпосередних податків або яким прислугує се право для їх особистої кваліфікациї. В загальній куриї виборче право є дуже ліберальне, бо мають его всі, що перебувають в виборчій громаді довше, ніж від півроку.

Для кождого національного виборчого

---

41)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Погляд про Америку і її раси. — Маріпоза-ґров і папутові дерева. — Сан Франціско, его минувшість, теперішність і будучність. — Хіньске місто в Сан Франціско.

Сонце стояло ще високо понад снігом вкритими вершками Сієрри Невади і ми їхали поволи, щоби тим ліпше придивити ся торжественній панорамі долини Йоземіт та осьвіжити ся на тінистій дорозі і налюбувати ся засіяною цьвітами смугою луки. Гірска стежка стала була трохи ширша і мій товариш подорожи з Відня під'їхав до мене з боку. Якийсь час їхали ми мовчки побіч себе.

— Ну, як вам сподобала ся Америка? — спитав він відтак мене нараз.

Я мусів засьміяти ся. — Ви питаєте ся мов який Американець. Ледви що він дістане в свої руки якогось чоловіка із заграниці, як зараз прикладає єму пістолєт до груди: How do you like America? — „Гав ду ю лайк Амеріка", чи любите Америку?

— Він бачите зарозумілий на свій край. Він хоче, щоби всі его подивляли, як який чоловік свою красну жінку.

— Або як дитина свою забавку. Бо преці дуже мало Американців знає свій край. Они все ще скорше вибирають ся в дорогу по Европі як по Америці. Але люблять як діти обширність. Америка належить до них, отже Америка мусить бути незрівнано красша.

— З того ніби виходить, що вам не конче подобає ся.

— Противно, Америка має свою вартість і своє значінє такого рода, якими цілий наш старий цивілізований сьвіт не може повеличати ся. Молодий, повен житя нарід, розумних гадок і доброго серця жиє на такій части землі, котра ще нині для него за величезна в своїй буйности і величавости. Але оставте лиш в своїм роді сю сильну землю і сей сильний воздух, то усьміхнене сонце і то синє небо, що витворили ту расу, на котру вже жде всесьвітна історія, а Европейці будуть гурмами їздити, щоби пізнати сю велику, нову культуру в самім її жерелі.

А чи знаєте то, що Американців називано Римлянами будучности, при чім богатій в культуру але розсипаній Европі припала би роля стародавної Греції.

То порівнане може й правдою стати, але з одною ріжницею. Рим за часів цісарства був умираючою державою, котру ґерманьскі варвари могли легко розбити. Але будуча Америка буде державою молодого народу, котрий підносить ся в гору а котрого варварскою добою будуть, здаєсь, якраз наші часи.

Зовсім так само і я гадаю; і мені здає ся, що в новій расі мимо анґлійскої мови анґльо-саский підклад не буде вже мати того значіня що нині. На то преці занадто богато напливає инших рас до краю.

Та й мені також здає ся, що то буде рішати. А того також не спускайте з ока, що якраз тоті заходці з полудневої і полудневосхідної Европи, Італійці і Славяни, котрих нині так ненавидять в Америці, дадуть американьскій крови той домішки, котрої їй найбільше потреба, індивідуально-продуктивної, артистичної.

Так розумуючи, заїхали ми аж до того місця, де нас дожидав наш провідник, і аж крикнули з дива. Сосни і ялиці, що виростали з поміж тисячів скалистих шпилів під нами й довкола нас, творили густі ліси, котрі мов би якісь темні рамці окружали такий образ, який ледви чи кому міг би присньти ся. Дві білі ґранітові скали станули одна против другої мов би витали ся, підчас коли в глубині поза ними зібрала ся ніби на якісь веселі сходини ціла дружина малих гір, котрій десь і кінця не видко. Вершки тих гір, вкриті білими шапками з снігу, поблискували при заходячім сонци, підчас коли обі передні скали в своїй поєдинчій красі стояли поважно і лиш в тіни той, що з правого боку виділа ся трохи довше рухлива лінія водоспаду. Сонце западало поволи поза скалу на лівім боці і клонило ся до західного краю неба. Ми стояли довго мовчки і придивляли ся благородній красі сеї околиці, тій веселій гармонії її красок, та й були би ще довше

тіла виготовить ся окремі виборчі лісти. Мадяри суд. повітів: Серет, Радівці і Сучава і сучавскі Липовани війдуть до волоскої лісти, а Липовани серетского судового повіту до рускої лісти. Через реклямацию можна зажадати викресленя свого імени з одної лісти і вписаня в другу лісту.

Сойм складав би ся в сей спосіб з 59 х послів:

2 вірілісти (митрополит і ректор унів.):
13 послів вел. посілости (3 дух., 10 сьвітских);
1 руский міский посол;
1 волоский „ „
7 волоских послів з сільских громад;
7 руских „ „ „
7 послів з волоскої загальної куриї;
7 послів з рускої „ „

На Жидів і Німців припадає 13 мандатів, одначе они ще не розділені.

Сей проєкт соймової виборчої реформи опирає ся на тих самих основах, що і санкционована соймова виборча реформа на Мораві. Лиш що там утворено два відділи національного катастру (ческий і німецкий) а на Буковині є їх пять: руский, волоский, німецкий, польский і жидівский. Через те вводить ся між иншим і законне признане жидівскої нациї на Буковині.

Із Сараєва доносять: З нагоди рішеня Апост. престола, після котрого поселені в Босні Русини гр.-кат. обряду піддані суть юрисдикциї рим. кат. архієпископа в Сараєві, прибула вчера до будинку краєвого правительства до цивільного адлятуса бар. Бенко депутация поважних Русинів і вручила єму в тій справі мемориял. Речник депутациї вказав на велике заворушенє, яке викликало то папске рішене серед тутешних Русинів католиків, котрих число виносить 6000 Русини видять в тім небезпечність для свого обряду і своєї народности та просять о поміч краєвого правительства, щоби їх віддано під юрисдикцию гр.-кат. Митрополита в Галичині та щоби їм дано сьвящеників з руского клира краєвого — тим більше, ще знаною єсть річию, що рускі поселенці в однім окрузї, коли не одержать руского сьвященика, хотять перейти на православіє. Бар. Бенко обіцяв, що розслідить мемориял і ужиє свого впливу, щоби управлені бажания рускі були увзглядненї.

Новинки.

Львів, дня 10-го вересня 1909

— **За упокій душі бл. п. Найяснійшої Цісаревої Єлисавети** відбули ся вчера рано поминальні богослуженя у всіх львівских парохіяльних церквах, з котрих взяла участь також молодіж шкільна зі своїми учителями.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский повернув вчера з Відня.

— **Вісти особисті.** Директор зелізниць державних п. Станислав Рабіцкий вернув і обняв урядоване.

— **Іменованя.** Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала салінарного лікаря II категориї дра Ад. Вуршта, лікарем салінарним I категориї при заряді салінарнім в Калуши, а лікарів салінарних III категориї: дра Зен. Пельчара, дра К. Ікаловича лікарями салінарними II категориї при зарядах салінарних в Дрогобичи, взглядно Болехові.

— **Похорон бл. п. Ярослава Кулачковского** відбув ся вчера при незвичайнім здвизі народа. При тілі відправив панахиду Є. Е. ВПреосв. Митрополит гр. Шептицкий, а коли тіло винесено з дому, виголосив з балькона працьальну промову член управи „Дністра" проф. Шухевич, а похід похоронний рушив відтак через Ринок і площу Бернардиньску на Личаківске кладовище. Попереду їхав віз завішений цілий вінцями, а за ним поступали братства церковні дівчата із шкіл рускТов. а Педагогічного, члени Тов. „Сила", „Соколи" в мундурах, хор молодіжи гімназияльної і Тов-а „Бандурист" та числевне духовенство під проводом митратів оо. Білецкого, Туркевича та Подолиньского в Перемишля. Побіч воза з тілом творили почетну сторожу урядники „Дністра". За домовиною поступала родина Покійника, рускі посли соймові і до парляменту, директор галицкої Каси ощадности др. Квятковский і многі инші достойники та величезний здвиг народа. Над могилою виголосили прощальні промови о. митрат Туркевич, о. Лежогубский, пос. др. Кость Левицкий, голова „Сокола" проф. Боберский, секретар „Дністра" п. Бряттан і селянин з Гаїв п. Филип Вовк іменем народу і агентів асекурацийних.

† **Стефан Дубравский,** котрого похорон відбуває ся нині в Стрию, а котрий своїм тяжко запрацьованим і заощадженим грошем — як заїстно — так щедро причинив ся для загального добра того народу, з котрого вийшов, родив ся дня 14 серпня 1829 в Топільници староміского повіта. Початкову науку побирав в топільницкій парохіяльній школі; там вивчив він за рік букварі руский, польский і німецкий. Потому вчив ся в головній школі в Лаврові і скінчив єї в р. 1844. Вже в найвисшій клясї утримував ся він там з того, що уділяв науку заможнійшим школярам. Так само утримував ся дальших 6 літ у Василияньскій гімназиї в Бучачи, бо незаможні єго родичі, висилаючи сина перший раз до Бучача, могли єму дати всего 5 риньских. Скінчивши бучацку гімназию, Стефан Дубравский удав ся в р. 1851 до Перемишля і там перейшов в роках 1851—1853 з відзначенєм учительский курс, утримуючись з того, що уділяв приватну науку школярам; крім того уживано єго за помічного учителя деяких предметів у школі головній і в висшій реальній.

Від р. 1854—1860 був Стефан Дубравский дійстним учителем при взірцевій школі в Кракові і в тім часї дістав від краєвого правительства дозвіл їхати до Відня на висшу науку. Там здав він іспит на учителя польского язика і літератури та географії і історії для висших шкіл реальних, а з язика німецкого і руского для низших реальних; крім того здав іспит із стенографії.

Вернувши з Відня став учителем при реальній школі в Новім Санчи, пізнійше у Львові, а в 1862 при реальній школі в Стрию. Коли ту школу перемінено на гімназию був він ще якийсь час і учителем при тій гімназиї, аж в 1888 р перейшов на пенсию і від тої пори проживав вже постійно в Стрию.

Головну часть свого майна в готівці і реальність в Стрию призначив покійник на 8 стипендий для своєї родини і для родини своєї жінки; а коли би не було кандидатів на ті стипендиї з тих родин, то по 15 літах ті стипендиї подвоюють ся і тоді мають право убігатись о них також студенти з инших родин рускої шляхти і сироти по учителях шкіл народних і середних з давного округа самбірского і стрийского.

Побіч сеї великої фондациї, котра входить в житє по смерти фондатора, Стефан Дубравский в літі 1890 р. зложив в заряді Тов. „Просьвіта" 4000 К в цінних паперах, котрі мають бути зелізним капіталом на премії в „фондациї ім. Стефана Дубравского", за найлучші поучаючі книжочки для народу, які видає „Просьвіта". З вдячности за сю патриотичну фондацию загальні збори „Просьвіти" іменували почетним членом Тов—а „Просьвіта".

тут стояли, як би не наш Мехіканець, котрий пригадав нам, що то вже пізна пора і час вертати. Червоно поблискували лучі сонця поміж деревами, коли ми по мягкій лісній земли їхали до домів. Мій товариш з Відня знов над'їхав з боку до мене.

— А в Маріпоза-ґров ви вже були? — питає мене мій товариш по хвили.

— Ні, кажу, не був; та й не знаю, де то і що там можна побачити. А впрочім не маю вже на стілько часу, бо мушу завтра збирати ся в дальшу дорогу до Сан Франціско.

— Шкода! А то годилось би вам ще туди поїхати, бо там могли би ви знов побачити нове чудо природи. Маріпоза ґров (Mariposa-grove) то бачите гай, де ростуть секвої, або каліфорнійскі сосни, звані також „мамутовими деревами", бо они остались мабуть ще з тих часів, коли жив мамут, та й такі велити між деревами, як був мамут між зьвірятами. Як би ви, їдучи з Мерсед взялись були на північний схід і поїхали до місцевости Маріпоза, то вже були би близько того гаю. Єсть ще й другий такий гай, де ростуть мамутові дерева, а то в т. зв. національнім парку Секвоя. Добре стало ся, що правительство поробило з тих гаїв національні парки, а то вже давно не було би сих дерев. Коли цікаві, то послухайте, що то за чудеса в тім гаю Маріпоза.

Там росте одно дерево, зване „ґрайзлі джаєнт" (grizly-giant — страшений велит), котре у висоті 2 метрів понад землею має 28 метрів в обемі а одна галузь того дерева у висоті 25 метрів над землею має 6 і пів метра в обемі. В тім самім гаю єсть друге дерево, в котрім прорубано так велику браму, що крізь то дерево пущено почтовий гостинець і крізь него переїздить нині віз почтовий. В однім з тих велитів випалили Індияни таке дупло, що в нім одного разу сховало ся перед бурею 16 їздців разом з кіньми.

В другім гаю Секвоя на схід від міста Візалія росте ще тепер після дуже докладного обчисленя звиш 3000 секвой, котрі доходять пересічно до висоти 100 метрів. Одно з тих дерев, найвисше, доходить до висоти 128 метрів а друге, зване „Ґенерал Шермен", єсть найгрубше зі всіх і длятого звуть єго також „велитом велитів". Дерево се має в споді 33 метрів обему а у висоті 25 метрів єсть також на 25 метрів грубе. Обчислено, що „Ґенерал Шермен" має около 2000 гранних (кубічних) метрів дерева. Як би з того дерева наробити стовпів телеграфічних, високих на 8 метрів а в промірі грубих на 12 центиметрів та зложити їх один за другим, то зробив би ся ряд майже на 100 кільометрів довгий. Всі ті стовпи вистали би, щоби з них зробити телеграфічну лінію з Берлина аж до Петербурга. Після другого обчисленя можна би з одного старого мамутового дерева нарізати тілько тертиць на 2 центим. грубих, що ними можна би обвести довкола цілий Відень разом з єго передмістями парканом високим на 2 метри. В послідних часах знайдено ще й таке мамутове дерево, котре має 50 метрів в обемі. То вже найбільше дерево на сьвіті.

Кілько літ може бути таким величезним деревам? Із зрубаного в 1902 р. мамутового дерева, що мало в промірі 5 метрів 60 центим. а котрого обем виносив майже кругло 17 метрів, відрізано у висоті 6 метрів від кореня кружок на 1 м. 2 цм. грубий. Кружок той знаходить ся нині в музею в Чікаґо. Коли єго зважено, то показало ся, що він важив 50 тон або 1000 сотнарів. Кружок той вигладжено дуже старанно а по річних слоях на нім обчислено, що дерево то зачало рости в 550 році по Хр. і за часї відкритя Америки мало вже 4 метри в промірі. По річних слоях тих дерев обчислено, що декотрі з них пережили вже 6000 до 8000 літ а многі з них мають по 1300 до 3000 літ. Як би ті дерева могли говорити, то розповіли би бодай чи не цілу историю людского роду. А треба ще й то знати, що тоті велити виростають з малесеньких зеренець. Зі всіх четинних дерев мають мамутові дерева найменші шишки, бо довгі ледви на 5 центим. В кождій шишці буває 150 до 200 зерен, котрі доспівають аж в третім році. Дерево мамутових дерев єсть мягке, але не псує ся і не гниє та прибирає червону краску як маґаґонове і надає ся дуже добре до будови, іменно же до украшування деревляних домів.

Доми вже виринали із сумерку, коли мій товариш скінчив оповідати; кілька ліхтарень заблисло тут і там а наш провідник завізвав нас, щоби ми злазили з коний. Ми позлазили і зайшли до господи на ніч.

(Дальше буде).

— **Чи Кук чи Пірі?** Давна і оригінальна завелась борба о північний бігун. Хто по правді его відкрив, чи Кук чи Пірі? Показує ся, що один і другий старали ся чим скорше дійти до бігуна і стати славними, отже й страшно ривалізували з собою. Розповідають, що Кук сказав на кораблі „Ганс Еґеде“: Скоро довідаю ся, що Пірі дістав ся до бігуна передо мною, то застрілю ся а після „Morgenpost“ мав він сказати: Коли би Пірі знав, що я відкрив бігун і що вже звідтам вертаю, то він би мене застрілив.

Як би остаточно й не було а загальне мнїне стає щораз більше по стороні Пірі'го а відвертає ся від Кука. Кук мав вчера в дамскім товаристві ґеоґрафічнім в Копенгазі відчит о своїй подорожи і доказував, що дійшов дійстно до бігуна, але заявив, що не все докладно розповість, доки аж не вийде книжка о его подорожи, в котрій буде все видруковане. Відчит Кука — як доносять з Копенгаґи, викликав розчароване, бо він не предложив ніяких доказів. Настрій в сали перед кінцем его викладу був дуже холодний і висказувано сумніви о его відкритю.

Вчера рано — так доносять дальше з Копенгаґи радили міністри королеви, щоби надав Кукови золоту медаль з короною, відзнаку, яку одержали доси лиш Нанзен і Свен Гедін. Всї знали о рішеню короля, котрий постановив був надати єму ту відзнаку — однак розчароване на відчиті зробило на нім так велике враженє, що він вийшов, не надавши Кукови тої відзнаки.

Берлиньский „Tageblatt“ одержав що до особи Пірі'го і его відносин до Кука таку інформацию: Пірі виступає яко завзятий ворог Кука і взагалї єсть чоловіком дуже безоглядним. Він уважав за своїх ворогів тих, що хотїли перед ним розслїдити підбігунові сторони і доїхати до бігуна. Пірі був би певно Кука застрілив, як би був его стрітив на бігуні. Впрочім послїдні енунцияциї Пірі'го що до Кука дають докладне сьвідоцтво завзятости і завистного характеру Пірі'го.

З Парижа доносять, що Кук телеґрафував до „New York Herald a“, що прирік вислїди своєї подорожі, рисунки і інструменти предложити ректорови і професорам в Копенгазї, яко членам обзнакомленим з полярними розслїдами. Він знає, що правда єсть по его стороні і числить на то, що суд фаховий потвердить правдивість его спостережень.

— **Темнота.** До „Dz. Pol.“ доносять з Гусятина: Перед кількома тижднями в селї Личківцях повісив ся селянин. В виду довготревалої посухи селяни з того села не могучи сіяти під осїнь, впали на гадку, що не можуть дальтого діждати ся дощу, що самоубийник повісив ся підчас посухи. Урадили отже в присутности війта, що треба небіжчика напоїти а тоді впаде дощ. По тій нарадї зробили колом глубокій отвір в гробі, налили до него бочку води і так лишили гріб отвертий. Коли на другий день случайно впав дощ, всї були переконані, що стало ся то лиш в наслідок тої операциї. Згадана ґазета додає: Виновниками ушкодженя гробу заняла ся тептр жандармерия а суд імовірно дасть ім нагоду до надуманя, в який спосіб спроваджує ся також погоду. — Ми від себе додамо, що темноти і забобонности не викорінять нї жандарми, нї суди, лиш хиба добра школа і справдешна просьвіта.

— **Відозва.** Краєве товариство „Сільский Господар“ у Львові, яке має підпирати сільске господарство в усїх галузях, з'орґанїзовало ся так, що має свої відділи (филиї) в цілім краю по всїх повітах і числить їх доси 60. Новий статут затверджений намісництвом дає в руки товариства всю роботу економічно-господарску. Але що значить товариство, в якім кілька соток членів? Тому тяжить на нас обовязок додати сему товариству сили і поваги.

При нагодї господарскої виставы в Стрию відбудуть ся такоже дня 23-ого вересня о 2 годинї по пол. надзвичайні загальні збори товариства „Сільский Господар“ у Львові.

Там почуємо слово про полїтику економічну і орґанїзацию господарску з уст нашого посла дра Евгена Олесницкого а про роботу практичну з уст досьвідченого економіста о. Стефана Онишкевича посла до ради державної. На сїх зборах виберемо собі фахових людий до нового видїлу, що обіймуть керму товариства в свої руки. Тому взиваємо:

1. Щоби всї відділи (филиї) як давні так і новозасновані вислали на сї загальні збори що найменше по двох делеґатів. — 2. Взиваємо всїх патриотів, без уваги на стан, заняте і партию, щоби вступали в члени товариства „Сільский Господар“. Для улекшеня буде в часї цілої виставы в Стрию делеґат, який буде приймати вписи разом з вкладкою і видавати карти членьскі або поквітованя. — 3. Взиваємо всї наші інституциї а то: Читальні, Крамницї, Каси, Спілки зарібкові і господарскі, щоби вступали в члени а на збори вислали вилеґітимованих відпоручників. — 4. Взагалї взиваємо всїх патриотів, щоби без уваги на виставу і збори вписували ся в члени товариства під адресою: „Сільский Господар“ у Львові, Ринок 10., II поверх. — *Видїл тов „Сільский Господар“ у Львові.*

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних у Львові розписала лїцитацию на доставу 33 000 кг. покосту олїйного на рік 1910. Близші условя і формулярі оферт можна одержати в бюрі 4 Дирекциї до 29 вересня с. р.

Реченець до вношеня оферт кінчить ся 30 вересня о год. 12 в полудни.

Телеґрами.

Велике Межиріче 10 вересня. Цісар нїмецкий і архікнязь Франц Фердинанд явили ся вже о год. пів до 6 на поли маневрів. Цісар Франц Йосиф приїхав в 7 год. по поминальній службі Божій за бл. п. цісареву Єлисавету.

Прага 10 вересня. Маршалок кн. Лобкович виїхав до Відня.

Копенгаґа 10 вересня. Кук постановив від'їхати нинї до Ню-Йорка.

Теґеран 10 вересня. Бувший шах Могамед Алї від'їхав вчера по полудни до Росиї.

Мелїля 10 вересня. Ґен. Маріна поїхав до Мулей Алї Шер, щоби з ним відбути конференцию що до евентуальних условій мира. Тамошні племена піддали ся і прирекли зложити оружиє.

Танґер 10 вересня. Мулей Гафід приняв консулїв французского і анґлїйского, котрі вручили єму мемориял держав що до здержаня лютости в Марокку супротив повстанців. Мулей Гафід прирік, що тота лютість більше не повторить ся.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30 *) 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столітя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На річках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, третє виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Кляvдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Новістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24 „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К „
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японські казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопака. (Телефон ч. 527).